

## Mohlo to být jinak

Lee se unaveně rozhlédl po svém vojsku, většina mužů byla na dně svých sil. "Pokračujeme," zvolal co možná nejpevněji, "vy co máte dostatek vody se podělte s těmi co ji nemají. Toto bylo poslední zastavení."

Znovu se vydali se na pochod. Po horkém písku Varantu se šlo velmi obtížně. Průvodce je dlouho vedl kamenitou stezkou ale ta nyní zmizela v hrozivé písečné bouři která zuřila míle před nimi. Alespoň nám ukazují směr pomyslel si Lee. Byli to Saturas a jeho bratři kteří vyvolali vzdušnou smršť aby tak ochránili hlavní část královské armády před hněvem Ravenových draků. Vytvořili kolem armády nepropustný štít pachu a písku tak mocný že zahnal i samotné pány nebes. Dokonce strhl toho nejtroufalejšího.

Byl to šestý den pochodu pouští když narazili na Feomathara. Obrovský drak se zřítíl do rozbourěného písku a nedokázal se již osvobodit. Ne dost rychle. Ten jež kdysi pustošil hrad v Hornickém Údolí, drak který pozřel Hagena. Nyní konečně přemožen a zohaven. Král pomstil své bratry ve zbrani.

"Generále," ozval se zničeho nic Torlof, "co když přijdeme pozdě?"

"Nic se nezmění," konstatoval Lee, "musíme ho zabít. Jen na tom záleží."

Torlof mlčel. Nemusel nic říkat Lee si kladl stejnou otázku. Dokážou to vůbec? Jejich nepřítel nebyl jako jiní lidé. Byl to nositel božské moci. To co dokázal mluvilo za vše. Ale přesto si jej Lee pamatoval i jako někoho jiného. Jako člověka. Tam kdysi v Kolonii, kde jej poprvé potkal a kde všechno začalo.

Kolonie. Tehdy byl tak plný nenávisti. Touhy po pomstě. Nyní doufal v jediné. Doufal v mír. Po těch letech bojů byli tak blízko. Tak blízko! Dokázali by to. Dohodli by se. Vykonali tolik. Lid Myrtany, Nordmaru a Varantu trpěl již příliš. Byl čas to skončit! Lee věděl že buď dnes zvítězí nebo zemře. Ale Beliar vem všechno, pokud má zemřít, dal by duši za to se mu postavit tváří tvář.

Raven stál na balkoně svého paláce. Sledoval nepřátelské vojsko které se před hradbami Ištary šikovalo k úderu. Už moc času nezbyvá pomyslel si. Ucítit ledový poryv větru. Otočil se právě když ledový drak Finkregh dosedl na střechu paláce. Drak k němu natáhl svoji hlavu.

"Mistře přináším zprávy," začal drak obřadně a ihned pokračoval, "vojsko blížící se ze severu tvoří několik stovek mužů. Vede je náš starý známý jak jste předvídal."

Raven pokýval hlavou, "Nic jiného jsem nečekal."

Zůstali mlčky. On a Drak. Raven uvažoval. Před šesti lety byl zklamán že se nemohl postavit svému nepříteli. Tehdy bylo tak snadné zahnat Mágy Vody z Jharkendaru a projít portálem. Pro svůj plán ale neměl dostatek mužů. Nabídl tedy spolupráci jedinému člověku který se nabízel. S pomocí Leeových žoldáků snadno obsadili město Khorinis které paladini zanechali takřka bez ochrany. Dráp jim ukázal cestu. Cestu na Irdorath.

Byl to těžký boj a mnoho jeho služebníků tehdy zemřelo. Ale nakonec se Dráp zasekl do těla velké Bestie. A on byl poté konečně skutečným Pánem Draků.

"Mistře," vytrhl jej Finkregh ze vzpomínek.

"Ano?"

"Jménem svých bratrů. Žádám o svolení přednést žádost jakožto strážce našeho shromáždění."

"Pak tedy mluv rychle a stručně," odsekl Raven podrážděně.

"Já a moji bratři jsme poslední žijící velcí draci. Pokud dnes zemřeme nezůstane nikdo kdo by dohlédl na naše mladé až přijde jejich čas. Žádám vás Mistře o propuštění Pandrodora z vašich služeb. Je nejslabším z nás. Jeho tělo nechrání led ani kameny. Oheň v jeho nitru není tak silný jako Feodaronův plamen jenž nyní lační po pomstě. V bitvě nebude tolik platný co my ostatní. Pro nás ale může vykonat mnohé jako ochránce našeho rodu. Ještěřani vezmou naše vejce daleko odsud. Pryč z vašeho světa. Dovol mu následovat je."

Raven hleděl na draka. Prvotní vztek který jej naplnil vyprchával jak se díval do smutných dračích očí. Za ta léta draky dobře poznal. Byli pyšní ba často až arogantní. O to víc nyní vyzněla naléhavost jejich žádosti. Draci se museli velmi obávat jejich nepřítele. Měli důvod. Zabití jednoho z nich byl jen vrchol toho co dokázal od svého návratu před rokem.

"Budiž draku. Máte můj souhlas. a teď už leť. Postarej se o Leeovu armádu."

Finkregh vydechl jemný obláček páry. "Jsme ti nyní zavázáni svými životy člověče. Položíme je za ten tvůj pokud to bude nutné."

Raven jen pokýval a vrátil se v myšlenkách ke svému soku. Rhobar Třetí. Tak si nyní říkal. Tvrdil že je potomkem mrtvého krále. Jak směšné. Ale hlupáci a blázni tomu věřili. Obklopil se paladiny které nedohnali vrazi. Také získal na svoji stranu odbojné rebely. A samozřejmě měl podporu Mágů Vody a jejich nomádů. Beliar ho vem! Měl ho zabít už když poprvé přišel a žádal audienci u Gomeze. Kdyby tehdy věděl! Všechno mohlo být jinak.

Pochodovali dlouho. Mnozí to nevydrželi. Morálka byla podkopána. Víra ztracena. Lee však stále postupoval. Ištara byla blízko. Bouře před nimi se již vytrácela. Mágové Vody se již museli připravovat na bitvu. Nebo možná Temní Mágové zlomili jejich kouzlo. Ozval se křik. Všichni se otáčeli k západním horám. "DRAK!" volali vojáci.

Ledový drak vypadal nad pouští až groteskně. Lee pocítil studený vánek který zavál když Finkregh silně zamával křídly aby nabral výšku. Vojáci vzrušeně pokřikovali. Drak zařval a obloha náhle potemněla. Jakoby odnikud se objevili husté tmavé mraky. Zablesklo se. Spustil se liják jaký nebyl častý ani v Myrtaně natož zde v poušti.

Cord vedle Leea se rozesmál. Mnozí se radovali a křičeli nadšením. Lee se jen pousmál. Ochlazení a voda jim opravdu přišla vhod. Díky Ravene jsi vsutku mazaný prevít pomyslel si Lee sledující kroužícího draka.

Nebylo to poprvé co jim tyto nestvůry pomohli. Mnozí z jeho mužů zde byli právě kvůli nim. Mnoho rodin vděčilo za svoje životy jejich plamenům které pohltili skřetí armádu před Vengardem. Ten den kdy s Ravenem zabili krále Rhobara Druhého. Kdy se dočkal své pomsty. Tehdy se zdálo že je čeká dobrá budoucnost.

Ach kéž by se jen ten kdo nyní stál proti nim nevrátil. Rozevřel staré rány. Otevřel stavidla zadržující zlobu a mstu. Nyní musel být zničen. Leea to netěšilo. Kdysi jej považoval za přítele. Ač se po pádu bariéry k nim otočil zády a přidal se k paladinům. Stále mu tehdy věřil. Ale po svém návratu odmítl jakýkoliv kompromis. Vyčítal mu vraždu starého krále, rozpuštění paladinů. A samozřejmě neměl pochopení pro spolupráci s Ravenem. Nepochopil že svět se změnil.

Boj pod branami Ištary byl krvavý a plný zmatků. Lee zažil již mnoho bitev ale tam nikdy nebyl střet magie. Kouzla ničila jakoukoliv strategii a vnášela na bojiště chaos .

Nemohli by vojsko Robara zaměstnat na dlouho ale pak se brána města otevřela a z města vyšel vládce Varantu. Raven s Drápem v rukou krájel nepřátele tak snadno jako nůž prochází sýrem. Přesto však nepřítel příliš bylo mnoho. A pak přiletěli draci. Rozzuření smrtí svého druha zaplavili královu armádu plameny. Nastala hrůza a děs. Z dýmu a prachu vylétávali záblesky kouzel které rvali na kusy každého kdo jim přišel do cesty.

A pak tam v té vířavě se střetl Beliarův dráp a Innosův hněv. Král Rhobar Třetí proti Ravenovi. Osud tomu chtěl že se museli střetnout. Mnoho úderů si vyměnili než Raven zavrával a Innosův válečník jej usmrtil. Obránci města zakolísali. Z oblohy se snesl Pedrakhan a zakryl svého Pána kamenitým tělem. Král ihned ťal proti drakovi který jej zaplavil ohněm. Ani dračí oheň však nedokázal zabít Vyvoleného. Zabodl meč do dračího chřtánu. Drak umíral ale svým posledním pohybem uvěznil meč ve své tlamě na dost dlouho aby se Lee dostal na dosah jejich nepříteli. Hrdina od bariéry, nyní beze zbraně. Do svého úderu Lee vložil všechnu sílu. Paladinské brnění vylepšené magickou rudou bylo pevné přesto však nedokázalo odolat přímému zásahu do hrudi. Král klesl na kolena. Avšak nepadl.

Zadívali se na sebe. Skrze paladinskou helmici viděl Lee jen oči protivníka plné odhodlání. Hrdina jej udeřil pěstí. Jako kdyby jej zasáhl troll, byl odmrštěn několik metrů na tělo kamenného draka. S námahou se zvedal a sledoval jak král vytrhl sekeru ze své hrudi a blížil se. Levou rukou s stiskl runu kterou měl u pasu a jeho zranění se v mžiku uzdravila. V druhé ruce si pohrával s Leeovou sekeru jako by šlo o lehkou jednoručku.

Poslední draci, oba strženi z oblohy si proklestili cestu skrze bojiště. Feodaron byl již těžce raněn když se vrhl na krále. Stihl jej osud jeho bratra. Finkregh svým ledovým dechem zadržel nepřítele na dost dlouho aby Lee našel zbraň. Na draka zatím zaútočili Mágové Ohně. Řval bolestí a marně se snažil se bránit.

Lee mečem ťal po Rhobarovy. Nebyl však dost rychlý. S meči nikdy nevynikal. Protivník lehce odrazil jeho úder a jeho vlastní sekeru mu zasekl do boku. Lee klesl. Umíral. Rhobar třetí se nad ním rozkročil. "Nechci tě zabít! Pros o odpuštění a dovolím ti mi sloužit!"

Lee přivřel oči, "NE."

Král pozvedl sekeru. "PAK JSI MĚL RADĚJI MÍŘIT NA HLAVU!"

Ty jeho hlášky. Lee se musel pousmát.

Sekera klesla.

Rhobar Třetí stál před Iřtarou. Raven byl mrtev. Všichni zrádci byli poaženi. Nyní byl čas na návrat do Myrtany. Když byl Lee mrtev nikdo se neodvážil vzdorovat jeho nároku na trůn. Brzy bude celý Midland sjednocen. Ale to nebyl konec jeho cesty. Tam někde v dáli, za mořem, byli další ostrovy a kontinenty. Města a říše. Všechny museli přijmout Innosovu víru. Xardas zmizel. Snad měl dost rozumu aby se mu nepletl do cesty. Nerad by ho musel zabít tak jako Leeho. Zatracený portál. Kdyby ho nezdržel mohlo třeba být všechno jinak.